JBJS(am.)

Rerupture and Deep Infection Following Treatment of Total Achilles Tendon Rupture
By Ari Pajala MD, Jarmo Kangas MD, Pasi Ohtonen MSc and Juhana Leppilahti MD, PhD

Abstract translated into Finnish

Akillesjänteen repeämän hoidon jälkeiset uudelleenrepeämät ja syvät tulehdukset
Ari Pajala LL, Jarmo Kangas LL, Pasi Ohtonen FM ja Juhana Leppilahti LL, dos.

Tutkimuksen taustaa: Akillesjännerepeämien esiintyvyys on lisääntynyt. Hoitoon liittyvien uudelleenrepeämien ja syvien tulehdusten esiintyvyyden muutoksista ei ole julkaistuja tutkimuksia. Akillesjännerepeämien hoidon tulokset ovat yleensä hyviä, mutta uudelleenrepeämien tai syvien tulehdusten jälkeisiä hoitotuloksia ei ole julkaistu.
Tutkimuksen metodit: Tutkimusaineisto muodostettiin yliopistosairaalan vuosien 1979-2000 aikana akillesjänteen repeämän takia hoitoon tulleista 409 potilaasta. Uudelleenrepeämiä löytyi 23 (esiintyvyys aineistossa 5.6%) ja syviä tulehduksia yhdeksän (2.2%) 29 potilaalla. Potilasasiakirjoista selvitettiin repeämien, uudelleenrepeämien ja syvien tulehdusten esiintyvyys sekä etsittiin näihin komplikaatioihin altistavia tekijöitä. Lopullinen tulos selvitettiin 12 uudelleenrepeämäpotilaalla sekä seitsemällä tulehduspotilaalla keskimäärin 4.1 vuotta hoidon jälkeen.
Tulokset: Uudelleenrepeämien esiintyvyys (1/100 000 asukasta/vuosi) nousi 0.25:stä vuosina 1979-1990 1.0:aan vuosina 1991-2000. Syvien tulehdusten esiintyvyys nousi samoina ajanjaksoina 0:sta 0.63:een. Komplikaatioiden suhde akillesjännerepeämien kokonaisesiintyvyyteen ei muuttunut. Tulehdusryhmän potilaat olivat selvästi vanhempia, käyttivät useammin kortisonilääkityksiä, loukkasivat jänteensä useammin normaalissa päivittäisessä toiminnassa ja saivat lopullisen hoidon repeämään hitaammin kuin uudelleenrepeämäryhmän potilaat. 4.1 vuoden kohdalla kahdeksan uudelleenrepeämäryhmän 12 potilaasta saavutti hyvän toiminnallisen tuloksen ja ryhmän keskimääräinen pohjelihaksen ponnistusvoiman ero terveeseen puoleen verrattuna oli 10%. Vastaavasti tulehdusryhmässä vain kaksi potilasta seitsemästä saavutti tyydyttävän toiminnallisen tuloksen ja peräti viiden potilaan tulos oli huono. Ryhmän keskimääräinen pohjelihaksen ponnistusvoiman vaje oli 35%.
Johtopäätöset: Akillesjänteen hoitoon liittyvien uudelleenrepeämän ja syvän tulehduksen esiintyvyys on noussut. Pelkän uudelleenrepeämän lopullinen hoitotulos on yleensä hyvä, kun taas syvän tulehduksen hoidon tulos on usein huono.